

Οι ανόμοιες – διχασμένες «εθνικές λογικές» Ελλάδας- πΓΔΜ και η «κοινή λογική» για την περιθωριοποίησή τους

Γράφει ο
Κώστας Παδουβάς

Η επικρατούσα (πλειοψηφική) Ελληνική «εθνική λογική» για την ελληνικότητα της «Μακεδονίας», έχει θεμελιωθεί ιστορικά - αρχαιολογικά σε παγκόσμιο επίπεδο από αρχαιολογικά χρόνια. Δεν περιέχει αλτρωτισμούς και στηρίζεται με υπερηφάνεια διαχρονικά από τη συντριπτική πλειονοψηφία του Ελληνικού έθνους, διάσπαρτου ανά την υφήλιο. Το απέδειξαν τα αλληπάλληλα σχετικά συλλαλητήρια μέσα και έξω της Ελλάδας και είναι σίγουρο ότι θα το επιβεβαιώσει περλίτρανα το οποιοδήποτε δημοψήφισμα, οποτεδήποτε αποφασιστεί από την Ελληνική Πολιτεία (Ελληνική Κυβέρνηση).

Η «σύγχρονη εθνική λογική» αποτελεί την εξέλιξη της εθνικής λογικής ύστερα από τους εξαιρετικά αιματηρούς και πολυετείς ένοπλους και μη αγώνες ελευθερίας από κατακτητές της Ελληνικής Μακεδονικής γης, κατά τους οποίους αγωνίστηκαν αυτόκλητοι εθελοντές (εκ των κάτω) στα κατεχόμενα μακεδονικά εδάφη, πριν ακόμη η συγκροτημένη και ελεύθερη πατρίδα (μικρότερη της σημερινής) ολοκληρώσει την ελευθερία στα σημερινά της όρια, αλλά διαρκώς μαχόμενη για ανεξαρτησία και αυτοδιάθεση ως κρατική οντότητα. Η σύγχρονη αυτή Ελληνική εθνική λογική περιέχει θυσίες, κόπους, ιδρώτα και αίμα Ελλήνων που έμειναν στα σπλάχνα της Μακεδονικής γης για πάντα, για να τρέφουν το δένδρο της ελευθερίας με τους πολύτιμους καρπούς που χαρίζει σήμερα στη ανθρωπότητα. Επομένως, κανένας – Έλληνας ή ξένος – δεν έχει το δικαίωμα να καπηλεύεται ή να αγνοεί την ιστορία, την αγιότητα και την ευφορία των εδαφών της Ελληνικής Μακεδονίας, όπως έχει γίνει αποδεκτή και διδάσκεται στα σχολεία όλων των βαθμίδων (Ελληνικά και ξένα).

Η επικρατούσα «εθνική λογική» της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας (πΓΔΜ) θεμελιώθηκε σχετικά πρόσφατα στο νοτιότερο πολυεθνικό περιβάλλον (Σλάβων, Αλβανών, Βουλγάρων κ.ά.) της Γιουγκοσλαβίας (Γ/Β) από το 1946, όταν ο τότε Πρόεδρος της Τίτο μετονόμασε την πολυεθνική περιοχή «Βαρντάσκασα» σε «Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μακεδονίας» και τους πολυεθνικούς κατοίκους της «Μακεδόνας», ανήκοντες σε απροσδιόριστο – ανύπαρκτο «Μακεδονικό Έθνος». Η μονομερής πράξη εκείνη (εκ των άνω), του υποτιθέμενου «φίλου των Ελλήνων» Τίτο, επινοήθηκε προκειμένου να γίνει συγκερασμός και συσπείρωση – αποπροσανατολισμός των επί μέρους ποικίλων τάσεων αυτοδιάθεσης – ενσωμάτωσης στα αντίστοιχα κράτη των πολυεθνικών κατοίκων της περιοχής των Σκοπίων (Αλβανών στην Αλβανία, Βούλγαρων στη Βουλγαρία κ.ά.), ως και για να καταδειχθεί (προσανατολιστεί) η αιχμή του δόρατος των Γ/Β επεκτατικών – αλτρωτικών βλέψεων σε βάρος Ελληνικών εδαφών ιδιαίτερου κάλλους και γεωπολιτικής αξίας, όπως είναι τα εδάφη της Αρχαίας Ελληνικής Μακεδονίας του Αιγαίου.

Ύστερα από τη διάλυση της Γ/Β το 1992 και τη δημιουργία 6 μικρών ανεξάρτητων κρατών μεταξύ των οποίων η πΓΔΜ, οπότε είχαν ήδη δρομολογηθεί οι αλτρωτικές τάσεις και τα μεγαλεπήβολα σχέδια επέκτασης προς την Ελληνική Μακεδονία, προσαρμόστηκε ανάλογα στη «σημερινή εθνική λογική» του νέου κράτους με την ονομασία «Μακεδονία» και τους κατοίκους του «Μακεδόνας». Τόσο απλά, χωρίς θυσίες, χωρίς κόπους και αναίμακτα ανεξαρτητοποιήθηκε το γειτονικό κράτος αυτό (εορτάζεται

ως Ημέρα Ανεξαρτησίας η 8^η Σεπτεμβρίου), χωρίς να τεθεί η αυτοδιάθεσή τους, τουλάχιστον, σε δημοψήφισμα μεταξύ των πολυεθνικών κατοίκων του συμπεριλαμβανομένης της συνταγματικής τους μνείας για το «Μακεδονικό Έθνος» που υποτίθεται ότι τους ενώνει.

Η πρόσφατη «σημερινή εθνική λογική» της πΓΔΜ, επομένως, προέκυψε από μονομερείς πράξεις και διαδόθηκε με συνοδεία χαρτών των επεκτατικών βλέψεων του νεοσύστατου κράτους στην οικεία «Μακεδονική γλώσσα» που επινοήθηκε στη γένεση του κράτους αυτού και σε ξένες γλώσσες, αγνοώντας τις πραγματικές σημασίες (έννοιες) των σχετικών Ελληνικών λέξεων με την «Ελληνική Μακεδονία» («Μακεδόνος» σημαίνει ψηλός και μακρύς άνδρας) και «Αλέξανδρος» (αυτός που νικά από το αλέξω =διώχνω – προστατεύω + άνδρας), χωρίς να προσδιοριστούν στην οικεία γλώσσα τους οι έννοιες των ονομάτων που δέχτηκαν. Είναι φυσικό, επομένως, οι πλειοψηφικές πολυεθνικές μειονότητες – κάτοικοι της πΓΔΜ να αρνούνται να απεμπολήσουν την προέλευσή τους για να μετονομαστούν «Μακεδόνες», λόγω της μακραίωνης ιστορικής παρουσίας τους στη Βαλκανική.

Στο σημείο αυτό διευκρινίζεται ότι είναι πολύ διαφορετικό το προσεχές δημοψήφισμα που εξαγγέλθηκε από τη χώρα αυτή για την πρόσφατη συμφωνία των Πρεσπών (ορίστηκε για την 30^ή Σεπτ. 2018), καλώντας όλες τις εκεί εθνότητες να την υπερψηφίσουν. Ήταν και είναι επακόλουθο της χαρακτηριστικής κίνησης των συμβαλλομένων δυο κυβερνήσεων (ιδιαίτερα της πΓΔΜ για την επιθυμητή είσοδο της σε διεθνείς οργανισμούς του ΝΑΤΟ και της ΕΕ), ερήμην (χωρίς στήριξη) της πλειονότητας των πολιτών αμφοτέρων των χωρών. Ήδη προετοιμάζεται η Ελληνική κοινή γνώμη (εκ των κάτω) για την εκτέλεση δημοψηφίσματος στη χώρα με ό, τι αυτό συνεπάγεται, ενώ εντείνονται οι πανταχόθεν κακοσυστημένες προσπάθειες υπερψήφισης της συμφωνίας αυτής από τους «Μακεδόνες» κατοίκους της γειτονικής χώρας και από ορισμένους ηγέτες ξένων χωρών (ΗΠΑ, Γερμανίας – ΕΕ κ.ά.), ενώ επικρίνεται από άλλες ξένες χώρες (Ρωσία κ. ά), ανάλογα με τα οικεία εθνικά συμφέροντα τους, αγνοώντας πλήρως τα διμερή συμφέροντα και τις εθνικές λογικές Ελλάδας – πΓΔΜ.

Με άλλους λόγους, εξακολουθούν να παραμένουν εμφανείς οι ανόμοιες συνθέσεις των δυο παραπάνω «εθνικών λογικών» των δυο γειτονικών χωρών, παρά την εμπειρία της αναγνώρισης της πΓΔΜ με το όνομα «Μακεδονία» (αρχικά στον ΟΗΕ 98 χώρες και μετέπειτα δεκάδες άλλων), χωρίς να φαίνεται η ουσιαστική και οριστική εξομάλυνση είτε η απαλοιφή τους στο ορατό μέλλον. Στα αδιέξοδα που ξεδιπλώνονται προοδευτικά, είναι αυτονόητο ότι θα εμφανιστεί κάποια διέξοδος, μια διαφορετική «κοινή λογική» που θα μπορούσε να διακριθεί ανάμεσα στις παραπάνω διχασμένες «εθνικές λογικές», χωρίς να προξενήσει υλικές ή ηθικές ζημιές σε καμιά από τις γειτονικές αυτές χώρες αλλά και στις λοιπές νότιες Βαλκανικές χώρες, προκειμένου να δημιουργηθούν πρακτικές συνθήκες ταχείας συνεργασίας και ομοιόμορφης ανάπτυξης σε ολόκληρη την περιοχή τους.

Η επισήμανση αυτή παραπέμπει ευθέως σε δυο επιτυχημένα μοντέλα χωρών, όπως είναι οι «Κάτω χώρες» (Βέλγιο, Ολλανδία, Λουξεμβούργο) με ανοικτά σύνορα μεταξύ τους και το ομοσπονδιακό πολυεθνικό κράτος Ελβετία, όπως την οραματίστηκε, δημιούργησε – καθιέρωσε και ουδετεροποίησε ο μοναδικός στο είδος του ικανότατος διαπραγματευτής Έλληνας Καποδίστριας, ως ειδικό μέλος αρχικά και εκπρόσωπος μετέπειτα της Ρωσίας.

Την υλοποίηση της ιδέας αυτής συντρέχουν καταλυτικά οι δοκιμασμένες μακροχρόνια πρακτικές επικοινωνίες από πλήθη εργασιακών-επιχειρησιακών μετακινήσεων των οικείων πληθυσμών μεταξύ τους (Ελλάδας, Βουλγαρίας, Παιονίας¹ –Σκοπίων, Αλβανίας), χωρίς να χάσουν τίποτε από τα ιστορικά, αρχαιολογικά, πολιτιστικά – πολιτισμικά στοιχεία των κρατικών δομών των ξεχωριστών χωρών τους. Η αξιολογημένη δυναμική των συνεργασιών αυτών, βοήθησε γενικά την ασφάλειά των συνόρων τους, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των πληθυσμών σε ήπιες μορφές (πολιτισμού), επετειακές δραστηριότητες όλων των ειδών και προπαντός τα οικονομικά συμφέροντά τους, έτσι ώστε, μια παρόμοια «κοινή λογική» να είναι πολύ πιθανόν να τύχει ευήκοα τα ότα των ανομοιογενών πληθυσμών των τεσσάρων αυτών χωρών, χωρίς συλλαλητήρια είτε άλλες (διχαστικές) εκδηλώσεις. Το ήρεμο και λαμπρό μέλλον τους θα προπορεύεται και θα υπερέχει κάθε άλλου είδους διχαστικού πολιτικού, οικονομικού, διεθνούς ή άλλου ζητήματος, που θα ανακύψει μελλοντικά (όπως αντιμετωπίζονται στις Κάτω Χώρες και στην Ελβετία).

Η ανεύρεση της χρυσής τομής της «ενωτικής κοινής λογικής» αυτής θα γίνει οδηγός και θα συμπληρώνει τους τοπικούς κανόνες βιωσιμότητας των συνεργαζομένων 4 χωρών αυτών, από την έναρξη των δημοκρατικών διαπραγματεύσεων μεταξύ τους μέχρι το βάθος χρόνου, με τη μεσολάβηση ή μη εθελοντών προσωπικοτήτων ξένων χωρών για να θεμελιωθεί η ευνομία μεταξύ όλων των οικείων κατοίκων και διεθνώς, οι οποίοι μαζί με την ευμάρεια τους και χωρίς χρονικούς περιορισμούς είτε οποιουδήποτε είδους «υποσημειώσεις» θα συμπορεύονται ως συνεργάτες και όχι ως ανταγωνιστές, διατηρώντας τους δεσμούς και την αγάπη για τις ιδιαίτερες πατρίδες τους.

Τότε και μόνο τότε οι διχαστικές «εθνικές λογικές» θα περιθωριοποιηθούν για πάντα.

Γένοιτο!

¹ **Παιονία** είναι το γνήσιο αρχαίο (και προτεινόμενο) όνομα της περιοχής του κράτους της πΓΔΜ από τον επίτιμο καθηγητή Κλασσικής Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Μπέρκλεϊ (Berkeley) της Καλιφόρνιας των ΗΠΑ κ. Στίβεν Μίλλερ (Stephen G. Miller), σημαντικό μελετητή των αρχαίων λαών της Βαλκανικής και των μετακινήσεων τους μακροχρόνια.